

POSTANOWIENIE

Dnia 2 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Marian Kocon

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku P. P., A. P., T. S., J. W., W. W. i L. M.

przy uczestnictwie W. P., A. G., nieznanego z miejsca pobytu K. S. działającego przez kuratora B. W., A. S. i małoletniego M. S. działającego przez przedstawiciela ustawowego matkę A. S.

o zniesienie współwłasności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 kwietnia 2008 r.,

zażalenia wnioskodawcy P. P. i uczestniczki postępowania W. P.

na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 23 listopada 2007 r., sygn. akt II Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w K. w sprawie z wniosku P. P., A. P., T. S., J. W., W. a W., L. M., przy uczestnictwie A. G., W. P., nieznanego z miejsca pobytu K. S. działającego przez kuratora B. W., A. S. i małoletniego M. S. o zniesienie współwłasności, postanowieniem z dnia 16 listopada 2006 r. dokonał zniesienia współwłasności jak w sentencji, ustalił wartość przedmiotu zniesienia współwłasności na kwotę 2.196.030 zł oraz rozstrzygnął stosownie o kosztach postępowania.

Apelację od tego orzeczenia wnieśli W. P., P. P. i A. P., domagając się zmiany zaskarżonego postanowienia w części dotyczącej orzeczenia o spłatach, przez

zasądzenie na ich rzecz kwoty 65.530 zł lub jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji. Autor apelacji wskazał jako wartość przedmiotu zaskarżenia (określając ją mianem wartości apelacji) kwotę 65.530 zł.

Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2007 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację uczestników. Od tego orzeczenia W. P. i P. P. wnieśli skargę kasacyjną domagając się zmiany postanowienia Sądu drugiej instancji przez zasądzenie na rzecz skarżących dopłat w łącznej kwocie 65.530 zł oraz o uchylenie postanowień Sądu pierwszej instancji i Sądu drugiej instancji w zakresie rozstrzygnięcia o podziale piwnic. Skarżący podali jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę 65.530 zł. - odnosząc ją do „spłat-dopłat”, ponadto oświadczyli, że w pozostałej części wartość przedmiotu zaskarżenia jest nie określona.

Następnie skarżący zostali wezwani do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej przez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia w terminie 1 tygodnia pod rygorem odrzucenia skargi. W odpowiedzi na powyższe wezwanie skarżący w piśmie procesowym z dnia 22 listopada 2007 r. oświadczyli, że wartość przedmiotu skargi kasacyjnej jest podana na kwotę 65.530 zł oraz że ten element pisma procesowego został umieszczony na drugiej stronie przedmiotowej skargi kasacyjnej, obok omyłkowo naklejonych znaków sądowych, co uszło uwadze Sądu Okręgowego.

Postanowieniem z dnia 23 listopada 2007 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę kasacyjną W. P. i P. P. podnosząc w uzasadnieniu, że wniesiony środek zaskarżenia jest niedopuszczalny albowiem zgodnie z art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c., skarga kasacyjna nie przysługuje w sprawach dotyczących zniesienia współwłasności i działu spadku, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych. W niniejszej sprawie wartość ta została określona na kwotę 65.530 zł, a w konsekwencji Sąd odrzucił skargę na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie skarżący zarzucili Sądowi Okręgowemu naruszenie przepisów postępowania i wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie skargi kasacyjnej Sądowi Najwyższemu do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

O dopuszczalności skargi kasacyjnej w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami rozstrzyga wartość przedmiotu zaskarżania (art. 519¹ § 2 k.p.c.). Jak trafnie podkreślił to Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 11 lipca 2001 r., IV CZ 106/01, (Prok. i Pr. 2002, nr 6) dla oceny dopuszczalności skargi kasacyjnej nie ma znaczenia wartość poszczególnych

składników majątku, czy też wartość całego majątku wspólnego będącego przedmiotem podziału.

Zgodnie z art. 126¹ § 1 k.p.c. w każdym piśmie procesowym należy podać wartość przedmiotu sporu lub wartość przedmiotu zaskarżenia, jeżeli od tej wartości zależy właściwość rzeczowa sądu, wysokość opłaty lub dopuszczalność środka odwoławczego, a przedmiotem sprawy nie jest oznaczona kwota pieniężna. Wymóg wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia w stosunku do apelacji przewiduje art. 368 § 2 k.p.c., zaś w stosunku do skargi kasacyjnej art. 398⁴ § 2 k.p.c.

W niniejszej sprawie skarżący w sposób konsekwentny wskazywali jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę 65.530 zł. Taka kwota została wskazana w skardze apelacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 16 listopada 2006 r., a następnie w skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 27 czerwca 2007 r. i w piśmie procesowym z dnia 22 listopada 2007 r. uzupełniającym braki formalne przedmiotowej skargi. Trafnie więc Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną wniesioną w niniejszej sprawie uznając ją za niedopuszczalną.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.